

WIE IS DE STICHTER VAN HET CHRISTENDOM?

Door: Mike Schroeder

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977.

Als men de meeste belijdende christenen zou vragen: “Wie is de stichter van het Christendom?”, dan zou, waarschijnlijk zonder uitzondering, het antwoord “Jezus” zijn. In feite gelooft bijna iedereen in de wereld, die bekend is met de man Jezus, dat hij de stichter is van de Christelijke religie.

Als de zaken er zo voorstaan dan is de hierop volgende vraag: “Waar in de Bijbel wordt de boodschap voor de Christenen gevonden?”, en opnieuw, waarschijnlijk bijna zonder uitzondering, is het antwoord: “In de vier evangelieën” dat zijn de boeken Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Het is, volgens bijna alle Bijbelleraren en bijna alle Christelijke denominaties en religies, dat in deze vier beschouwingen Jezus zijn instructies kenbaar maakt voor de Christelijke Gemeente van vandaag de dag.

Als we deze vier beschouwingen, betreffende het leven en de aardse bediening van Jezus onderzoeken, dan vinden we dat we het woord “Christen” en de uitdrukking “Christelijke Gemeente” nergens tegen komen. Alom wordt verondersteld dat de verwijzing van de Heer naar “Mijn gemeente”, in Matth.16:18, en zijn twee verwijzingen naar “de gemeente” in Matth.18:17, (**zie:1**) verwijzingen zijn naar de Christelijke Gemeente. Als u beide, de Rooms Katholieken en de Protestanten, zou vragen wanneer de Christelijke Gemeente is begonnen dan zullen ze het, bijna, allemaal met elkaar eens zijn dat de Christelijke Gemeente, zoals die vandaag de dag in de wereld is, is begonnen in Mattheüs 16 op het moment dat Jezus de sleutelen van het koninkrijk der hemelen aan Petrus gaf (Matth.16:19) (**zie:2**) en zegt: “*op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen*”. (Matth.16:18). Ze verschillen van mening wie de “petra” (**zie:3**) is maar overigens zijn ze het eens dat de Gemeente is begonnen in Matth.16:19 (**zie:4**)

Beide, de Katholieken en de Protestanten, hebben ongelijk! Ik zeg dat omdat de Gemeente in Mattheüs niet de Gemeente is die heden ten dage in de wereld bestaat.

Laten we de feiten nagaan:

(1)-In alle Nieuw Testamentische verwijzingen wordt het woord “gemeente”, met uitzondering van Handelingen 5:11, vertaald vanuit het Grieks “ekklesia” hetgeen betekent “een geroepen vergadering”, geroepen voor het doel (doelen) van God. (**zie:5**) Volgens deze definitie kan iedere groep in de Bijbel gekwalificeerd worden als gemeente. Noach en zijn familie, Abram en zijn familie, de twaalf stammen van Israël, etc. zouden allemaal voorbeelden zijn van een gemeente.

(2)-Daar Jezus nimmer naar de gemeente, die Hij stichtte in Matth.16, verwees als de “Christelijke” gemeente, waarom zouden wij dan moeten aannemen dat het de “Christelijke” gemeente genoemd moet worden? Maar wat voor gemeente stichtte Jezus in Matth.16?

Om de bovengenoemde vraag te beantwoorden moeten we eerst de volgende vragen beantwoorden:

- 1)-Wat was het doel van de bediening van de Heer?
 - 2)-Wie riep Hij speciaal en waarvoor riep Hij hen?
- Het doel van de Heer wordt in twee passages gevonden:

*“Matth.1:21: En zij (Maria) zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal **Zijn volk** zalig maken van hun zonden.*

“Matth.5:17: Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen.

Wie kwam Jezus roepen, (Zijn volk uit Matth.1:21):

“Matth.15:24: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.

Hij kwam in eerste instantie om Zijn volk (Israël) te redden van hun zonden; ten tweede kwam Hij om de wet en de profeten te vervullen; ten derde kwam Hij alleen voor de verloren schapen van het huis Israëls. Kunnen we niet, uitgaande van deze drie verklaringen, veilig de conclusie trekken dat de aardse bediening van Jezus was “aan” – “voor” – en “over” Israël? **(zie:6).**

Vanzelfsprekend begon deze geroepen vergadering met de 12 discipelen, allen Joden. Maar hierbij hoorden eveneens Joden die gewillig waren om zich te voegen naar de eisen die aan een discipel gesteld werden.

Deze waren, in het kort, de volgende:

Één)- Belijden, bekeren, en gedoopt worden (letterlijk in of met water **(zie:7)**, voor de vergeving der zonden (Matth.3:1-11; Markus 1:1-5), en dan:

Twee)- Volharden tot het einde om gered te worden. (Matth.10:22; 24:13; Mark.4:17).

Het volharden omvat het volgende:

Drie)- Het houden van de geboden (de wet) (Matth.5:19; 19:17; Joh.14:15; 15:10).

Vier)- Zich ontdoen van alle materiele bezittingen en familie relaties (Matth.10:9-10; 19:21-29; Mark.10:29; Lukas 14:26; 18:22).In feite moest een discipel helemaal niet denken aan materiele bezittingen en aardse welstand (Matth.6:25-31; Lukas 12:22-31).

Als we de vier bovengenoemde bevelen letterlijk nemen wie zou dit dan vandaag de dag kunnen naleven? Wie van de mensen, die beweren dat de gemeente van vandaag de dag dezelfde is als de gemeente in Mattheüs 16, kan naar eer en geweten zeggen dat ze, zonder aarzeling, de bovengenoemde bevelen houden die de Heer aan Zijn volgelingen oplegde?

Katholieken en Protestanten antwoorden op deze twee vragen op de één of de andere manier:

- 1)-Jezus vertelde niet al zijn volgelingen om al deze dingen te doen; en:

2)-De eerste van de vier bevelen is het enige bevel dat we letterlijk moeten nemen. De anderen moeten geestelijke worden opgevat.

Het op deze wijze omgaan met de Bijbel noemt men het vergeestelijken van de passages. Ik beweer niet dat er geen geestelijke principes uit deze passages kunnen worden gehaald, maar door welke studieprincipes kan iemand, op eigen houtje, sommige bevelen bestempelen als geestelijk en andere bevelen als letterlijk? Niets in deze passages geeft aan dat delen er van vergeestelijkt moeten worden. Niemand kan in alle eerlijkheid zeggen dat de eerste van deze bevelen letterlijk moet worden genomen en de laatste drie vergeestelijkt moeten worden. Allen maken deel uit van een samenhangende verklaring van gehoorzaamheid en daarom moeten ze allen letterlijk worden genomen.

Katholieken zullen zeggen dat bepaalde personen geroepen zijn om te voldoen aan deze laatste drie bevelen van de lijst, bijvoorbeeld monniken en nonnen die zichzelf hebben afgezonderd en de eed van armoede hebben afgelegd. Ik twijfel geen moment aan de oprechtheid van deze monniken en nonnen die dit doen, maar deze mensen hebben zichzelf voor de gek. Ik zeg dat vanwege hetgeen Joh.1:11-13 zegt:

11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

12 Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

13 Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.

De personen naar wie in het bovengenoemde vers wordt verwezen leefden (en dat zal eveneens, in een toekomstige tijd, worden nageleefd) het eerste bevel na, ze waren geestelijk “wedergeboren”, zoals dat staat in Joh.3:3-7, en ze waren bekrachtigd met een geestelijke zalving (zie 1Joh.2:27), om in staat te zijn (en in staat zullen zijn) de bevelen twee, drie en vier uit te voeren. Deze personen waren al degenen die Jezus volgden, niet slechts een geselecteerd gezelschap. De reden waarom velen volkomen of gedeeltelijk (**zie:8**) falen om vandaag de dag te voldoen aan deze bevelen is eenvoudig: ze zijn geestelijk niet in staat gesteld om er aan te voldoen.

Kort gezegd, de eerste komst van de Heer was om de profetie, betreffende het nieuwe testament, te vervullen door uit het oude afvallige volk Israël een nieuw volk (**zie:9**) te roepen. Dat nieuwe volk begon met de 12 discipelen, en ging verder met de bekering van 8000 zielen in het eerste deel van Handelingen. (**zie:10**). Echter gebeurde er, kort nadat dit was begonnen, iets onverwachts. Een man, genaamd Saulus, die de belangrijkste vervolger was van dat nieuwe volk (gemeente) had een confrontatie met de verheerlijkte Heer, (**zie:11**) zijn naam werd veranderd in Paulus, (**zie:12**) en hij werd gezonden (door openbaring die, naar hij beweerde, rechtstreeks van de opgestane Heer was gekomen, **zie 13**) op een missie om iets te openbaren waarnaar hij later verwees als: “de verborgenheid”.

De gemeente van de huidige bedeling: “Het Lichaam van Christus”.

Ofschoon Jezus Christus het fundament (**zie:14**) is van de hedendaagse gemeente is hij niet de stichter er van en ook was Hij niet de menselijke openbaarder er van. Jezus Christus gaf deze twee taken aan Zijn apostel Paulus. De bediening van Paulus was die van het openbaren van een verborgenheid, “verborgen in God”, (**zie:15**) en het was niet eerder aan de

mensenkinderen bekend gemaakt” (zie:16) “maar is nu geopenbaard” (zie:17) door Paulus in zijn dertien brieven, Romeinen tot en met Filemon. Deze verborgenheid was dat een ieder, onder welke omstandigheden dan ook, zonder de werken van de wet, (zie:18) voor eeuwig gered kan worden in de gemeente die hij noemde; “het lichaam” van Christus. (zie:19). De bediening van Paulus was niet een deel van de bediening van de andere 12 apostelen, en bovendien kwam Paulus zelf (een godslasteraar, zie 20) niet in aanmerking om bij de gemeente te horen waartoe de andere 12 apostelen behoorden en die op hun beurt weer anderen riepen die wel in aanmerking kwamen.

Dit verborgen lichaam was een geestelijk organisme waarin alle gelovigen, te beginnen met Paulus (zie:21) gered kunnen worden door te geloven dat hij noemde “het evangelie van Christus”, (zie:22) dat hij als volgt in het kort omschrijft:

“1Kor.14:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften”.

“Rom.4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking”.

“Hand.16:31: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden”.

Let er op dat er in deze passages geen eisen staan voor iets als een fysieke of materiële reactie zoals dat wel het geval was in de vier evangelieën (evangelie van het koninkrijk, zie:23). Er is, in de dertien brieven van Paulus, nimmer enige vereiste voor de gelovigen om zonden te belijden of om zich te bekeren van zonden of om lichamelijk te worden gedoopt om gered te worden. Ook zijn er geen vereisten om alles te verkopen en, teneinde gered te worden, de geboden te onderhouden, dat zijn beide onderwerpen van hetgeen Jezus predikte in Zijn aardse bediening. Efeziërs 1:13-14 en 4:30 zeggen van degenen die hun vertrouwen op Christus hebben gesteld dat ze “verzegeld zijn met den Heiligen Geest der belofte...tot de dag der verlossing”.

De stichter en openbaarder van het vandaag de dag te volgen geloof is de Apostel Paulus die een verborgenheid openbaarde dat hij noemde; “de bedeling der genade Gods”. (zie:24) Het is binnen deze verborgenheid, die alleen is geopenbaard in de brieven van de Apostel Paulus, dat degenen die beweren “in Christus” te zijn, hun opdrachten zullen vinden. De dingen die naar voren komen in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes hebben zonder enige twijfel de fundatie gelegd voor deze verborgenheid; maar ze zijn op geen enkele wijze een blauwdruk om, door de gelovigen in de huidige bedeling, op te volgen.

“Rom.16:25-27: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt; 27 Den zelve alleen wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen”.

De gemeente die God heeft verordend in de huidige bedeling is het lichaam van Christus. De opdrachten voor deze gemeente zijn te vinden in de 13 brieven van de Apostel Paulus, Romeinen tot en met Filemon. Het bouwen vanaf een andere blauwdruk, hoe nobel en oprecht

het ook moge blijken, of hoe populair het ook is, komt neer op het produceren van “hout, hooi en stoppelen”. (zie:25).

Bent u gered? Jezus Christus, “Die geen zonde kende”, en zijn “opofferende dood aan het Kruis, heeft de weg vrij gemaakt voor “een ieder die gelooft...te worden verzoend met God. De geschiedenis heeft aangetoond dat, welk soort vrede de mens ook heeft bereikt in de wereld, het altijd slechts tijdelijk is. De Bijbel zegt dat de individuele man of vrouw, zonder twijfel, kan weten dat ze zijn gered en gereed voor de hemel en daarom hebben ze absolute en permanente vrede, ongeacht wat er in de wereld gebeurt, door hun vertrouwen te stellen op Jezus Christus en zijn dood aan het kruis voor hun eeuwige redding. “*Hand.16:31: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden*”. (zie:26)

1)-Dit zijn de enige verwijzingen naar het woord “gemeente” in de verslagen van de vier evangelieën.

2)-Hierin ligt de basis voor de vele grappen over Petrus aan de poort.

3)-Katholieken zeggen dat het Petrus is; Protestanten zeggen dat het Jezus is.

4)-Pinkstermensen pleiten voor Pinksteren (Hand.2) betreffende het begin van de gemeente.

5)-Niet van toepassing.

6)-Rom.3:1 zegt dat de Jood voordeel had (boven de Heidenen) want: “*hun zijn de Woorden Gods toebetrouwd*” (de wet en de profeten). Bovendien zegt Rom.15:8 dat Hij: “*een dienaar is geworden der besnijdenis, (Israël) vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou (door het vervullen van de wet en de profeten) de beloftenissen der vaderen; (Abraham, Izak en Jacob)*”.

7)-Het is niet mogelijk om uit de beschrijving van de doop van Johannes, voor Israël en de Heer zelf, op te maken of zij, die gedoopt werden, al dan niet geheel werden ondergedompeld in water.

8)-*Jacobus 2:10: “Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle”*.

9)-*Matth.21:43: “Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt”*.

10)-*Hand.2:41: “Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen”*.

Hand.4:4: “En velen van degenen, die het woord gehoord hadden, geloofden; en het getal der mannen werd omtrent vijf duizend”.

11)-*Hand.9:1-7: “1 En Saulus, blazende nog dreiging en moord tegen de discipelen des Heeren, ging tot de hogepriester, 2 En begeerde brieven van hem naar Damaskus, aan de synagogen, opdat, zo hij enigen, die van dien weg waren, vond, hij dezelve, beiden mannen en vrouwen, zou gebonden brengen naar Jeruzalem. 3 En als hij reisde, is het geschied, dat hij nabij Damaskus kwam, en hem omscheen snellijk een licht van den hemel; 4 En ter aarde gevallen zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij? 5 En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan. 6 En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet. 7 En de mannen, die met hem over weg reisden, stonden verbaasd, horende wel de stem, maar niemand ziende”*.

12)-*Hand.13:38-39*: “38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt”.

13)-*Gal.1:11-12*: 11 “Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus”.

14)-*1Kor.3:11*: “Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus”.

15)-*Ef.3:9*: “En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.

16)-*Ef.3:5*: “Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest”.

17)-*Rom.16:26*: “Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt”.

18)-*Rom.3:21*: “Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten”.

Rom.4:4-5: 4 “Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. 5 Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid”.

19)-*Rom.7:4*: “Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden”.

1Kor.10:16: “De drinkbeker der dankzegging, dien wij dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap des bloeds van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat niet een gemeenschap des lichaams van Christus?”.

1Kor.12:27: “En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder”.

Ef.1:23: “Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult”.

Ef.2:16: “En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.

Ef.4:12: “Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus”.

20)-*Matth.12:31-32*: “31 Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden. 32 En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige”.

Mark.3:29: “Maar zo wie zal gelasterd hebben tegen den Heiligen Geest, die heeft geen vergeving in der eeuwigheid, maar hij is schuldig des eeuwigen oordeels”.

1Tim.1:13: “Die te voren een gods lasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik het ontwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid”.

21)-1Tim.1:16: *“Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven”*.

22)-Rom.1:16: *“Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek”*.
(en nog 11 keer in de brieven van Paulus).

23)-Matth.4:23: *“En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk”*.

24)-Ef.3:2: *“Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;”*.

25)-1Kor.3:12-15: *“12 En indien iemand op dit fundament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen; 13 Eens iegelijks werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het vuur beproeven. 14 Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen. 15 Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur”*.

26)-Hand.16:31: *“En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden”*.

Over de auteur:

Mike Schroeder is pastor en leraar van Amazing Grace Bible Study Fellowship in Corpus Christi, Texas, waar hij woont met zijn vrouw Jean.